

A ס"ד

Intro

Today we will Be"H learn י"ט of נזיר. Some of the topics we will learn about include:

עולת נזיר טמא
The opinion of whether the עולת העוף brought by a טמא is part of the כפרה, or is דווקא בעלמא, merely a gift-offering.

נזיר נקרא חוטא
The opinion of בר קפרא that a Nazir sins by needlessly refraining from drinking wine

A

עולת
נזיר טמא

נזיר
נקרא חוטא

B ימים הראשונים יפלו

The opinion of ר' אליעזר that a נזיר only forfeits the days he previously observed if there are ימים ראשונים, two days already counted, and ימים אחרונים, two days remain to be counted.

השלים נזירותו ואח"כ בא לארץ
Someone who observes their נזירות in חוץ לארץ must continue their term in ארץ ישראל. It is a מחלוקת ב"ש וב"ה exactly how much time they need to add.

Through its discussion, the Gemara also references the following important ideas:

הפרת הבעל
The opinion of whether the husband revokes his wife's נדרים retroactively; or מיגז גיז, he only discontinues them going forward.

B

ימים הראשונים
יפלו

השלים נזירותו
ואח"כ בא לארץ

הפרת הבעל

1 So let's review...

The Gemara earlier brought a מחלוקת between ר' ישמעאל נזיר טמא of a קרבן עולה and ר' יוחנן בן ברוקה as part of the כפרה process, and the חכמים, who maintain that דורון בעלמא הוא, it is merely a gift-offering.

1 The Gemara earlier...

2 The Gemara now demonstrates that another ברייתא agrees with ר' ישמעאל:

אשה שנדרה בנזיר ונטמאה ואח"כ הפר לה בעלה נזירה who became טמאה and her husband subsequently revoked her נזירות; מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף She only brings her חטאת העוף.

The Gemara questions this distinction:

מאי קסבר אי קסבר בעל מיעקר עקר חטאת העוף נמי לא לייתי

If the husband revokes her נדרים retroactively, similar to התרת חכם, then there is no reason for her to bring the חטאת העוף; אי קסבר בעל מיגז גיז

עולת העוף נמי לייתי

If he terminates the נדר from that day forward, she should bring all of the קרבנות for the part of the נזירות that she did observe?

2 ר' ישמעאל agrees with another ברייתא: אשה שנדרה בנזיר ונטמאה ואח"כ הפר לה בעלה

3 The Gemara explains:
 לעולם קסבר בעל מיעקר עקר
 The husband revokes the נזירות retroactively, and so she does not bring the עולה; yet she brings the חטאת, because she needs a כפרה, as we see from the following ברייתא:

וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
 The Pasuk says that the Nazir sinned, and ר' אלעזר הקפר explains that this refers to ציער עצמו מן היין, he deprived himself of wine. From this he therefore deduces a ק"ו;
 ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה
 It is certainly a sin to cause unlimited deprivation by fasting.

The Gemara adds,
 נזיר טהור נמי חוטא הוא
 This sin is equally applicable to every Nazir. However, this Pasuk speaks of a נזיר טמא only because בחטא, he repeated his sin, as תוספות explains
 לא נזהר מטומאה והאריך צער על צערו
 He carelessly extended his נזירות, and by extension his deprivation, by becoming טמא.

3

אין אלא קסבר
בעל מיעקר עקר
 Revokes נזירות retroactively

She does NOT bring the עולה   **She DOES brings the חטאת**
She needs a כפרה

ברייתא:
וכפר עליו
מאשר חטא על הנפש

ר' אלעזר הקפר
This refers to
ציער עצמו מן היין

He therefore deduces;
 ומה זה
 שלא ציער עצמו
 אלא מן היין
 נקרא חוטא
 המצער עצמו
 מכל דבר
 על אחת כמה וכמה

However, this פסוק speaks of a...
נזיר טמא
 לפי כוונת פסוק
 לא נזהר מטומאה
 והאריך צער על צערו

*נזיר טמא
 נמי חוטא הוא*

4 Therefore, a נזירה brings her חטאת even though בעל מיעקר עקר, because ציער עצמה מן היין, she, too, deprived herself in this manner.

תוספות adds that this is only possible לפי שמצינו בעלמא חטאת העוף באה על הספק. Because it is a unique קרבן that is brought even when it is doubtful if there is an obligation. Since we are so lenient with this קרבן, it can also be brought when she observed part of the נזירות. But, she cannot bring the עולה.

However, according to the חכמים that the עולה is merely a דורון, there would be no harm in her bringing the עולה. As תוספות explains, דכל אימת דבעי לאיתויי מייתי דורון A עולה can be brought anytime. Therefore, ר' שמעאל היא, בריתא clearly agrees with ר' שמעאל that the עולה is part of the כפרה, and therefore cannot be brought if בעל מיעקר עקר.

4

But, **CANNOT** bring the עולה

Therefore, a נזירה **BRINGS** her חטאת even though... בעל מיעקר עקר because ציער עצמו מן היין

חכמים קרבן עולה דורון בעלמא הוא There would be no harm in bringing the עולה דכל אימת דבעי לאיתויי מייתי דורון

This is only possible לפי שמצינו בעלמא חטאת העוף באה על הספק

The ר' שמעאל clearly agrees with בריתא that עולה is part of the כפרה, therefore can NOT be brought if בעל מיעקר עקר

5 The Mishnah on ט"ז, דף, while discussing a קבלת נזירות in a cemetery, added:

יצא ונכנס עולין לו מן המנין ומביא קרבן טומאה. If he left and re-entered the cemetery he must bring a קרבן טומאה.

The Gemara explains that we must add כגון שיצא והזה ושנה וטבל. He became טהור before re-entering. Therefore, he is now a נזיר טהור, and he must bring a קרבן טומאה for this second טומאה when he becomes טהור.

5

Mishnah on ט"ז קבלת נזירות in a cemetery

יצא ונכנס

עולין לו מן המנין ומביא קרבן טומאה

כגון שיצא והזה ושנה וטבל

He must bring a קרבן טומאה for this 2nd טומאה when he becomes טהור

6 And the Mishnah is teaching us that the תנא קמא holds אפילו נכנס בו ביום עולין לו מן המניין Even though he re-entered on the same day that he began recounting, he is now a full-fledged Nazir and brings a טהור when he becomes קרבן טומאה. However, the Mishnah concludes: רבי אליעזר אומר לא בו ביום One does not bring קרבנות טומאה if he becomes טמא the first day of his נזירות; שנאמר והימים הראשונים יפלו עד שיהיו לו ימים ראשונים The Pasuk says that טומאה causes the previous days - plural - to be forfeited. Therefore, this Halachah applies only when there is a minimum of two days to be forfeited.

אמר עולא לא אמר רבי אליעזר אלא בטמא שנזר אבל בנזיר טהור שנטמא אפילו יום אחד סותר טמא שנזר asserts that this Halachah only applies to a שנזר, as the Pasuk concludes והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו And משום דבטומאה נזר נזיר understands this to mean because he was טמא when he accepted נזירות. However, רבי אליעזר agrees that נזיר טהור שנטמא אפילו יום אחד סותר A נזיר who became טמא on the first day DOES bring קרבנות טומאה.

6 The Mishnah is teaching... *The Mishnah is teaching...*

<p>רבי אליעזר</p> <p>לא בו ביום</p> <p>קרבנות טומאה <i>Does NOT bring</i> אם הוא נטמא <i>if he becomes</i> הראשונה <i>the first day of</i> נזירות</p> <p>והימים הראשונים יפלו</p> <p>פחות מ-2 ימים ראשונים <i>Minimum of 2 days</i></p>	<p>תנא קמא</p> <p>בו ביום</p> <p>עולין או מן המניין <i>he is now a Nazir</i> קרבן טומאה <i>and brings a</i> טמא <i>when he becomes</i></p>
<p>אמר עולא לא אמר רבי אליעזר</p>	
<p>אבל בנזיר טהור שנטמא</p> <p>אפילו יום אחד סותר</p> <p>נזיר טהור שנטמא אפילו יום אחד סותר</p> <p><i>On the first day DOES bring קרבנות טומאה</i></p>	<p>אלא בטמא שנזר</p> <p>והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו</p> <p><i>מטעם דבטומאה נזיר</i></p>

7 However, the Gemara refutes this opinion from the following ברייתא:

הריני נזיר מאה יום ונטמא תחילת מאה
 A Nazir who became טמא on the first day of his hundred-day term does not forfeit that day, as the Pasuk says והימים הראשונים יפלו, he loses the earlier days, עד שיהו לו ימים ראשונים וזה אין לו ראשונים
 We are only סותר a minimum of two days.
 נטמא בסוף מאה, if he became טמא on the last day of his term, we learn from the same Pasuk, והימים הראשונים יפלו
 The first days are lost.
 מכלל דאיכא אחרונים וזה אין לו אחרונים
 This implies that there are future days to be counted, and so he does not lose his count if only one day remains.
 נטמא ביום מאה חסר אחת
 If he became טמא on day ninety-nine, זה יש לו ראשונים ואחרונים
 He has multiple previous and remaining days, and so he forfeits his count.

These cases concern a טהור שנטמא, and yet we require a minimum of two days, in agreement with ר' אליעזר's opinion.

The Gemara therefore concludes תיובתא, תיובתא is refuted, and רבי אליעזר's Halachah applies equally to any Nazir.

7

The Gemara refutes this opinion

ברייתא:

הריני נזיר מאה יום

<p>◀ נטמא בסוף מאה Does NOT lose his count והימים הראשונים יפלו</p>	<p>◀ ונטמא תחילת מאה Does NOT forfeit first day והימים הראשונים יפלו</p>
---	--

ואכל דאיכא אחרונים
 וצב אין לו אחרונים

וצב ליבו או ימים ראשונים
 וצב אין לו ראשונים

◀ נטמא ביום מאה חסר אחת
 DOES forfeit his count

צב ש' או ראשונים ואחרונים

טהור שנטמא, and yet we require a minimum of 2 days, in agreement with ר' אליעזר's opinion.

תיובתא!
 תיובתא is refuted

8 However, the Gemara seeks to clarify;
 הלין ימים דקאמרינן
 These minimum two days;
 דנפק חד ומתחילין תרין
 Is the count forfeited if he became טמא on day two?
 או דלמא דנפקין תרין ומתחילין תלתא
 Or perhaps they are only forfeited if he becomes טמא on
 the third day of his תוספות? נזירות? explains יום אחד
 דבעינן יום אחד, perhaps we require one full day of נזירות, similar to
 שלם, perhaps we require one full day of נזירות, similar to
 פעמים אחרונים, where the two day minimum always includes
 a full day one-hundred. In this case, however, אין לו,
 if he began his נזירות in the middle of the day,
 and became טמא in middle of day two, he hasn't yet
 counted a full day of נזירות.

8

הלין ימים דקאמרינן
 These minimum 2 days;

או כלא?
 דנפקין תרין ומתחילין תלתא
 דנפק חד ומתחילין תרין
 ?
 דבעינן יום אחד שלם
 Similar to אחרונים
 פעמים אין לו אלא שני הלחי ימים
 If he began נזירות in middle of the day,
 & became טמא in middle of day 2

9 The Gemara answers יפלו כתיב, and תוספות explains משמע
 מפלו כל דהו, נפילה כל דהו, it implies even a minimal forfeiture, even
 without a full day.
 =====

9

יפלו
 משמע נפילה כל דהו
 Even a minimal forfeiture,
 without a full day

